

Trek del Manaslu: no va poder ser.

text i fotos TONYO FIBLA

19.- Divendres 17 d'octubre, Filim (1590) – Korlabesi (790)

La pujada que tant li va costar a Baje a l'anada, avui de baixada se l'ha pujat la mar de bé. Després ve el llarguíssim pont penjat que creua el Budigandaki i que han creuat tantes vegades.

En poc temps estan a Jagat on surten del parc. Paren a prendre un té i quan se'n van veuen que Badri, el xiquet, coix com va porta una caixa amb un gosset de tres mesos dins. Només li faltava el gos!

Al cap d'una estona la caixa se li ha desfet ja que l'animalet s'ha pixat i també bossat.

Ara al porta a la mà. A una mà el bastó, a l'altra el gos i el pes de la càrrega al front.

Paren a dinar on van parar fa uns dies i els amos estaven borratxos i van haver de fer el dinar els guies. Avui els propietaris estan clars però mentre esperen el dinar i renten un poc de roba que s'eixugarà de seguida perquè fa un sol preciós, a Daju se li seu al costat un gatolí que no li cap més *raksi* al cos, el licor local.

Com tot borratxo pesat com un plom cantant el *resham firiri*, cançó que va estar molt de moda fa més de vint-i-cinc anys i encara ho està entre els turistes.

Els amos l'envien de la taula on estan asseguts els turiste però no fa ni cas. L'intenten treure a la força però es resisteix. Al final se'n va però... no els caurà per les escales?

Pos sí. Els cau.

Estant fent la cervesa abans de dinar es fixen i comenten l'arquitectura rural: Com es pot aguantar la casa amb una pedra?

Passem per davant de cascades precioses que amb la pluja de l'últim temporal tenen més aigua que quan pujaven. En una d'elles el vent s'enduia l'aigua fent un remolí ben bonic.

Avui els ha tocat passar un pont de fusta que d'anada estava en perfectes condicions però de tornada, es veu que amb la riuada, l'aigua ha mogut algunes pedres i ara el pont està ben tort. Baje l'ha passat com a pogut, patint, i al moment de passar Didi, Raaj anava darrera ben pendent de que ella no perdere l'equilibri ajudant-la amb la mà.

Els matxos no podien passar pel pont i havien de fer-ho per dins de l'aigua i ja els veies patir, com l'aigua se'ls enduia amb la seua força i els animalets intentant avançar i arribar a l'altra vora. Tots estaven pendents dels matxets. En van veure un que, pobre, no aplegava mai. Estaven tots amb un ai al cos. Feia molt d'esforç.

Semblava que l'aigua se l'enduria però no. Al final va acabar de creuar el riu. Sembla mentida la tensió que es va crear durant aquest moment de creuar el riu per part dels animals.

Fins que no van aplegar tots a l'altra vora no es va moure ningú. El transport de mercaderies es fa amb animals o amb la força humana. Per ací no hi ha ni camions ni tractors.

En ser a Tatopani, que si es dutxen, que si no es dutxen, al final alguns es van dutxar amb l'aigua calenta de la font. Després van tornar a suar però el que va davant va davant.

A tot açò el gosset està dormint d'amunt d'un pedrís.

Sopem on van dinar el segon dia peix que havia comprat Raaj. Un hotel molt agradable. Els alemanys avui han pagat el berenar: pernil dolç d'eixe de cuixa de veritat que portaven des de seu país. Boníssim!

I com li diran al gosset. Comencen a sortir noms: que si Larkya, que si Manaslu, que si...

– Passo! – va dir l'alemany Conrad.

Passo era la paraula més repetida quan jugaven al cinquet.

Per majoria la van accepta. Ara, l'amo, quan estarà a casa sense els turistes, farà el que voldrà.

Per la nit Bhai ha tingut caguetes i com no sabia que tenia un comú a 6 metres de la porta de la seua habitació se n'anava a l'altra banda del pati, que per cert, estava ple de tendes de campanya d'una colla d'americans.

CONSELLERIA TANCA UNA AULA D'INFANTIL PER NO ARRIBAR A LA RÀTIO

SANT GREGORI I LA PLUTJA

EDITORIAL

1033

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

HO VAM AVISAR

Ja tenim ací el problema que vam predir fa mesos que acabaria passant. Si a Benicarló es construïa un nou col·legi, no seria necessari «concertar» tantes línies. És una qüestió de números per molt que des de la Consolació s'argumenten altres motius menys mesurables objectivament. I l'equip de govern anterior, del PP, ho sabia, i ara no poden vindre al·legant ignorància.

S'han de tindre infrautilitzades unes instal·lacions novetes de trinca perquè uns pares puguen portar els seus fills a u col·legi religiós de forma gratuïta? En aquest sentit, les paraules del conseller Marzá són ben explícites: «L'ensenyament concertat és complementari allà on l'oferta pública té més dificultats». No és el

cas de Benicarló, l'oferta pública a primària, amb l'Àngel Esteban, queda ben coberta. Quan l'actual govern autonòmic va pujar al poder, duia un programa i ara el que ha de fer és aplicar-lo. Ni més sal ni més oli.

Hi ha unes dosis grans d'hipocresia social en tot aquest afer. Es defensa un col·legi que eduque en uns valors religiosos i hi ha alumnes que no van a la matèria de Religió, d'altres que ni prenen la comunió o que viuen situacions familiars condemnades per l'Església Catòlica. Per portar el seus fills a les monges, moltes famílies ens podrien dir que volen mantindre una tradició de generacions, que els queda més prop de casa, que els agrada l'uniforme o que no volen que els seus fills es barrejen amb musulmans. Però que no ens conten res de religiositat perquè només cal vore com estan les misses de «plenes» de joves els diumenges.

Ho hem comentat en alguna ocasió. Les coses sempre peten pel més flux. I el més flux és el CP Mestre Francesc Catalán. Per infraestructures i per nombre d'alumnes. Allí s'hi podria fer la nova EOI o a saber què, l'alumnat aniria a l'Àngel Esteban i la Consolació es podria quedar amb la seua beatíssima clientela assegurada.

De tota manera això són especulacions de futur. Ara, la realitat és que la beatíssima clientela de l'escola concertada, complementària, no omple el mínim de la ràtio i, per tant, li sobra una línia. I com l'escola concertada la paguem amb diners públics, o siga de tots, s'ha d'adaptar a aquesta realitat li agrade o no. Els diners públics són de tots i no només d'uns quants.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: si les coses es fan bé, cal també dir-ho. Una bona carxofeta, com ens agrada a nosaltres, amb una mica de sal i un rajolí d'oli d'oliva verge, torradeta a la brasa, als organitzadors del Petit Festival. Molt bé, sobretot pel fet de fer-los tocar a llocs diferents. Li va donar vida a les diverses zones on s'actuaba. Enhorabona!

Panissola: no hi ha manera que els de cultura entren al solc amb els concursos que organitzen. Si amb els permís Carmen Segura i els de Dibuix i pintura, una mica més i trauen al mateix temps la convocatòria, el termini de presentació i la resolució, amb el premi de fotografia de festes s'han lluitat també, el dia 5 el convoquen, el dia, 11 s'acaba el termini i el 12 trien el guanyador. No sabem qui té la culpa d'aquesta nefasta planificació, els funcionaris o el regidor que ho ha de revisar, no ens importa, el que han de fer és fer la feina bé i quan toca. I si no... comes i a casa. Què per això cobren tots!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÉVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Decàleg dels Drets lingüístics

el tempir

Amb el suport de:

aviva
Agència de Promoció
del Valencià

Ajuntament
de Benicarló

1r

Parla en valencià a tot arreu.
Una llengua viva és una
llengua parlada.

6é

Expressa't bé en valencià.
Eres un exemple per als xiquets
i per a qui l'està aprenent.

2n

Transmet i ensenya el valencià
als teus fills. Les llengües que
es transmeten són les que viuen.

7é

Dóna suport als mitjans de
comunicació en la nostra llengua.
Consumeix béns i productes
etiquetats en valencià.

3r

Parla en valencià sempre que
pugues i ofereix-lo a les
persones novingudes i a qui
l'està aprenent.

8é

Consumeix productes culturals
vehiculats en valencià (literatura,
cinema, teatre, música, etc.) i
fes-los conèixer a les teues amistats.

4t

Respecta i valora totes les
llengües, i demana el mateix
tractament per al valencià.

9é

Fes que el valencià siga la
llengua de les teues xarxes
socials. Així et presentaràs
al món com a valencianoparlant.

5é

Aprecia i valora totes les variants
geogràfiques del valencià.
La unitat en la diversitat és com es
manifesta la riquesa de les llengües.

10é

Exerceix els teus drets lingüístics.
Demana sempre que pugues els
serveis en valencià. Hi tens dret.

el tempir

www.eltempir.cat

m

www.magradaelvalencia.cat

UN TRÀMIT MENYS

text VICENT T. PERIS

Mare meua la que tenim muntada a casa! Hem arribat a un extrem on la convivència ha esdevingut impossible. Allò és una autèntica batalla campal dia sí i dia també. I no es pensen, respectables lectors, que això és una manera de parlar o una exageració, no. Quan dic batalla campal vull dir això i no una altra cosa, literalment i sense dir res que no es corresponga amb la realitat. Per tal que es puguen fer una idea del que parlo, només els diré que el papa s'ha radicalitzat d'una manera febril. Actualment és ateu bel·ligerant, separatista radical, extremista furibund i més culer que Nicolau Casaus, que en glòria estiga. Per l'altra banda, la mare ha continuat amb totes les creuades que ha encetat i que podríem resumir en valencianisme extrem, espanyolisme caspós, catolicisme preconiliar i antibarcelonisme exagerat. També ha encetat una nova creuada que ha anomenat "Por la pureza a la santidad", per mitjà de la qual pretén convertir totes les xiquetes a partir de catorze anys en poc menys de monges i fer –segons diu– del seu cos un temple on només puga accedir aquell home que haja passat prèviament per la vicaria i que haja de ser el pare dels seus fills. Perquè diu que el sexe fora del sant matrimoni esdevé en luxúria i que això de viure en concubinat públic i notori, que tan de moda s'ha posat, té els dies comptats. Perquè segons ella, la finalitat última de la sexualitat no és una altra que omplir el món de fills cristians, i que la concupiscència es domina amb oració i mortificació.

Com vostès comprendran, estimats seguidors d'aquesta modesta però treballada secció, l'ambient que es respira a aquella casa on m'he criat amb tant d'amor i tanta felicitat, no és el millor lloc on jo m'haja de concentrar per estudiar, per això cada vegada vinc menys al poble i la informació del futbol la vaig traient d'allà on puc. Preguntant i buscant per ací i per allà per tal de poder fer-me una composició del que ha estat la jornada del meu equip. Per exemple, aquesta setmana vam perdre al camp de l'Alcalà que, com vostès saben, ocupava la tercera de les posicions que donen l'accés directe a la Primera Regional perquè les dues primeres ja estan adjudicades des de fa temps. Amb aquesta important premissa, els he de dir que aquest equip ocupa la mateixa posició que ocupava la setmana passada tot i el regal que va ser obsequiat pels nostres en forma de tres punts i tres gols. Es comprèn que els nostres tenen poca ambició, i com que ja no es juguen res, no juguen a res. He sentit dir que ja s'està preparant la propera temporada, i que potser hi haurà importants incorporacions però sempre sense sortir-se'n de l'estricta pressupost del club.

De moment només ens queda confiar amb el treball de la junta directiva que, fins ara, ha estat esplèndid. Una altra qüestió que es planteja és la formació d'un equip amateur a la segona regional. Ja veurem. Pel que fa a l'Alcalà, jo em penso que això de salvar la categoria no ho té difícil, ja que el proper diumenge juga a casa contra el Vinaròs que, tot s'ha de dir, va fer un dels ridículs més espantosos que es poden fer a una categoria com aquesta. I no em refereixo ja a una hipotètica golejada o a una quantitat de punts irrisòria a la classificació o a no haver guanyat cap partit en tot el campionat. No. Almenys diumenge rere diumenge han anat donant la cara i han anat a jugar malgrat totes les seues circumstàncies... fins a aquesta passada jornada que no es van presentar a jugar al camp del Cullera que, com ells, porta moltes jornades que és virtual equip de Primera Regional. No cal dir que desconec les circumstàncies que van donar lloc a aquesta incidència, però els nostres veïns es podrien vore com els desapareixen els dons punts que tenen i es converteixen en un punt negatiu. Sense comentaris.

El proper diumenge, en hora habitual, juguen a casa contra l'U.D. La Vall, que alguns anomenen "la UDE". Diu lo papa que si a tots els equips que són Unión Deportiva tothom els anomenés UDE, n'hi hauria molts de repetits. És com si al C.D. Benicarló l'anomenarem "CEDÉ", que seria una mica ridícul perquè semblaria un suport informàtic, musical o fílmic. Els de La Vall, a l'igual que nosaltres, no es juguen res, però si els guanyem els passem i això podria ser un al·licient cara al resultat final.

Ara mateix estic a casa, on s'ha encetat una baralla entre els meus progenitors. El motiu és que lo papa li està dient a la mama que com se li ha acudit això de la pureza si dins de casa no predica allò que vol explicar. He de dir que lo papa té tota la raó.

XERRADA SOBRE ESPÈCIES INSECTÍVORES I TALLER DE CAIXES NIU

Benicarló, divendres 20 de maig de 2016

20:00 h a la Càmera Agraria
Plaça Constitució n° 6, Benicarló

Col·lectiu
Alambor

CONTACTA AMB “LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

3x4

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassà

info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

La
calamanda

benicarló al dia

diario digital de benicarló

CONSELLERIA TANCA UNA AULA D'INFANTIL PER NO ARRIBAR A LA RÀTIO

text REDACCIÓ

Adela Blasco, directora del Col·legi de la Consolació de Benicarló va reconèixer que “ha estat tot molt ràpid. El dijous ens assabentem per la premsa que s'havia suprimit un aula d'Infantil del nostre centre escolar”. La notícia confirmava la comunicació que el 20 d'abril de 2016 rebia el col·legi per part de Conselleria d'Educació. S'hi comunica la denegació d'un concert d'una de les aules d'infantil dient que està per sota de la ràtio mínima exigida.

Des d'aqueix moment, la comunitat educativa de la Consolació inicia les al·legacions, “que no han estat tingudes en compte” segons va recordar la directora. Divendres al matí, representants de l'AMPA del col·legi i membres de la seua comunitat educativa es van concentrar a les portes del centre per a protestar després de l'anunci del tancament d'una de les seues unitats d'Infantil. “Creiem que el motiu que al·lega conselleria se sosté en una resolució que no ha estat publicada, amb la qual cosa no es pot afirmar que no s'està per sota d'aqueixa ràtio”, van sostenir en el comunicat que es va llegir durant la concentració. Eixe mateix dia van començar una recollida de signatures per a evitar el tancament d'aquesta unitat, tot basant la seua iniciativa en el fet que “la decisió de conselleria ataca l'Article 27 de la Constitució, ja que afecta els drets fonamentals dels pares”. L'AMPA i la direcció del centre denuncien que “les formes no han estat les adequades” ja que diuen que “segueix existint una elevada demanda de pares que opten pel nostre centre,

que és l'únic concertat de la localitat. No veiem raonable que se suprimisca abans de veure els processos de matriculació d'alumnes” i sobre la base d'això, es prenguen les mesures oportunes.

“Hi ha pares d'altres poblacions que per manca d'aquest tipus de centres en altres localitats, vénen al nostre”, diuen. Al seu entendre, una mesura raonable també seria la que s'ha adoptat en altres localitats, i es proposa així disminuir les ràtios en aquest curs. Com a conclusió, donen suport a la seua demanda recordant que “el cens de la població en 2015 se situa en 269 alumnes, cosa que demostra que caldria una unitat més a la ciutat”. “Farem tot el possible. Ara tornarem a presentar al·legacions a la decisió de conselleria, ja que ens han dit que s'obri un nou termini”, va assegurar la directora. Aquest mateix dijous es convocaven pares i comunitat educativa per perfilar el cronograma d'actuacions.

EL NOU MAPA ESCOLAR

La Conselleria d'Educació va publicar en divendres, a tres dies que el dilluns arranque el procés d'admissió de l'alumnat per al pròxim curs, l'arranjament escolar definitiu que per primera vegada engloba tant l'ensenyament públic com el concertat. El tàndem Compromís-PSPV s'estrena amb una planificació en la qual l'escola pública guanya 442 aules pel que fa a aquest curs i en perd tres la xarxa de centres privats subvencionats. Als col·legis concertats, la conselleria els suprimeix 36 unitats per falta de demanda, però els n'autoritza 33 de noves, en Infantil, Primària, ESO, Batxillerat, Formació Professional, FP Bàsica i Educació

GIMNÀSTICA

text i foto A. SAURA

EL CLUB MABEL, SEGUEIX REPLEGANT ÈXITS: ORS A L'AUTONÒMIC I AL PROVINCIAL

El dissabte 30 d'abril es va celebrar al pavelló de Burjassot la fase autonòmica tant individual com d'equips de les categories benjamí, aleví i infantil de gimnàstica rítmica.

Les tres components de l'equip infantil del Club Mabel de Benicarló, format per Patricia Saura, amb el seu exercici de cercol, Leire Rovira, amb el de pilota, i Alba Ciurans, amb els seus exercicis de maces i cinta, van aconseguir classificar-se per a la fase nacional amb un total de 38, 450 punts, proclamant-se campiones autonòmiques per equips.

A més, la gimnasta Leire Rovira va aconseguir la medalla de bronze en la general individual infantil classificant-se per al pròxim campionat d'Espanya que se celebrarà a Guadalajara el pròxim mes de juny.

Enhorabona a totes elles i a les seues entrenadores Manola Belda i Blanca López que segueixen treballant i recollint èxits per al Club Mabel de gimnàstica rítmica de Benicarló.

A la vesprada, en el mateix pavelló, es va disputar la fase provincial individual i per equips de les categories júnior i júnior honor.

En categoria júnior, la gimnasta Helena Andrei, del Club Mabel, es va proclamar campiona provincial absoluta i campiona provincial per equips juntament amb les seues companyes Alba Bautista i Ruth Pastor. A més, el club Mabel va presentar un altre equip júnior, que va ser plata, format per les gimnastes Elisa Prades, Claudia Martínez, Esther Querol i Ariadna Arias.

En categoria júnior honor, les nostres internacionals, María Añó i Noa Ros, van impressionar al públic assistent amb els seus 4 exercicis, proclamant-se campiona i subcampiona provincial consecutivament.

Felicitar a tot l'equip del Club Mabel, entrenadores i gimnastes, pels títols aconseguits i desitjar-los molta sort a totes elles en la pròxima fase autonòmica on es jugaran el pas a la fase nacional. Ànim i a seguir treballant!

DESIGNAT L'EQUIP JUNIOR QUE PARTICIPARÀ AL CAMPIONAT D'EUROPA DE GIMNÀSTICA

Aquesta setmana ha sigut designat l'equip júnior individual que participarà en el pròxim Campionat d'Europa que se celebrarà en Holon (Israel) durant els dies 17 i 19 de juny.

Després de controls tècnics i competicions realitzades, les gimnastes seleccionades han sigut:

María Añó (club Mabel, C.Valenciana) participarà amb corda i cercol.

Noa Ros (club Mabel, C.Valenciana) participarà amb corda i maces.

Alicia Fernández (car de Catalunya) participarà amb pilota i maces.

Sofia Zanón (club Almara, C.Valenciana) participarà amb cercol i pilota

Així mateix, aquestes gimnastes també han sigut seleccionades per a participar en el Torneig Internacional que se celebrarà durant els dies 3-5 a Guadalajara de forma paral·lela a la Copa del Món.

Des de la Real Federació Espanyola de Gimnàstica volem donar l'enhorabona a totes elles així com als seus tècnics i familiars, i donar-los les gràcies pel seu esforç i dedicació per a representar a la gimnàstica espanyola en competicions internacionals.

Molta sort!

Félix de Azúa o l'acadèmic que odia les llengües (i 2)

Fronteres

text JOAN HERAS

Fa quinze dies comentava les declaracions de Félix de Azúa sobre el català, el procés independentista i sobre Ada Colau. Deixo el personatge encallat en el seu odi a les llengües minoritzades, la prepotència xulesca d'un nacionalista espanyol furibund, el militarisme i el seu masclisme propi d'altres èpoques. Només em sap greu –i ho dic de veritat, sense cap mena d'ironia, tot enllaçant amb allò que apuntàvem setmanes enrere sobre la qüestió de l'educació- que la seva filleta –que ha estat portada a viure a Madrid perquè no pateixi l'odi català- interioritzi els valors classistes, masclistes i nacionalistes espanyols que el seu pare defensa sense embuts.

Més enllà del personatge –oblidem-nos-en tan aviat com sigui possible- allò que em resulta interessant és intentar analitzar els mecanismes profunds que poden explicar que sectors importants de la població catalana –la pràctica totalitat dels votants de Ciutadans i del PP i uns quants escampats per altres forces polítiques- defensin tesis molt similars a les de l'il·lustre nou acadèmic. Per intentar explicar-me a mi mateix aquest fenomen em sembla que hem de fer dues consideracions de nivell i abast molt diferent.

En primer lloc, estic convençut que l'adopció d'un punt de vista ideològic qualsevol depèn de la suma de factors i, en el nivell més profund, d'un fet absolutament atzarós i imprevisible. És evident que l'educació que rebem de petits –ho sento però és inevitable que aquest tema de l'educació vagi traient el nas tot sovint- ens marca molt però no ens determina de forma unívoca el nostre pensament polític, religiós o gustos artístics. El tarannà de cadascú, les experiències viscudes, les companyies, allò que se'ns ensenya des dels mitjans de comunicació, la classe social, la història familiar, l'educació rebuda a l'escola, etc, són elements que, en major o menor grau, ens ajuden a anar definint el nostre pensament i els valors que guien la nostra vida. Però mai podem entendre aquests factors com a absolutament determinants. Així doncs, és possible que en determinats ambients familiars, socials, professionals, etc, el nacionalisme espanyol sembri –amb força èxit, per cert- el rebuig frontal a les polítiques de normalització lingüística de les llengües minoritzades. En aquest sentit –i valgui només com a exemple- la gent de l'entitat Súmate fan servir molt sovint i sense cap mena de problema el castellà per a defensar tesis independentistes i tenen molt clar que la llengua oficial a Catalunya ha de ser el català.

Per tant, si el context més directe no ens arrossega necessàriament a una determinada posició, ¿per què hi ha un bon gruix de seguidors de les tesis del senyor Félix de Azúa? Tinc la impressió que, en el fons, allò que empeny a

un nombre de persones a defensar aquestes tesis es pot explicar pel sentiment d'incomoditat que genera un canvi d'estatus. La situació diglòssica és molt còmode fins que, per les raons polítiques que sigui, la llengua minoritzada – acceptada i fins i tot valorada com a llengua d'ús popular i domèstic però no com a llengua d'ús social als mitjans de comunicació, a l'escola, a l'estament judicial- vol esdevenir de veritat llengua d'ús social. Aquest gir es pot viure amb tota naturalitat per a les persones castellanoparlants o els pot generar una certa incomoditat perquè els situa, els agradi o no, en el costat dominant fins ara –el sector de poder, de qui té la paella pel mànec- i, probablement, aquesta nova situació els fa reaccionar contra allò que ara veuen una imposició o una pèrdua d'espai de domini. No sé si vaig pel bon camí però a mi em sembla força coherent la comparació –tot tenint en compte les diferències, és clar, i per tant hem de pensar en termes de model- amb la reacció racista contra la població afroamericana als Estats Units. Com és possible entendre que molts anys després d'abolir legalment l'esclavitud el 1863 les actituds racistes han estat una constant en alguns sectors de la població blanca?, ¿com podem entendre que Rosa Parks fos detinguda i que calgués un boicot d'un any perquè els autobusos no fessin discriminació de seients en funció del color de la pell? En l'estructura d'un pensament racista hi ha la revolta contra el canvi d'estatus: era còmode “donar algun dret als negres” però incòmoda que blancs i negres tinguin els mateixos drets. Evidentment, la reacció racista –com l'odi al català i a les polítiques que el volen convertir en una llengua d'ús social normalitzat- no s'escampen per tota la població però sí que és cert que hi ha un bon nombre de persones que s'hi senten ben còmodes.

Potser el que li passa al senyor Félix de Azúa –i, ho prometo, ja no parlaré més d'aquest il·lustre acadèmic- és que l'aposta per un ús social del català li fa prendre consciència que ell és un bon representant d'una classe social que el franquisme els va construir un discurs perquè visquessin perfectament tranquils en castellà. Potser el que passa és que la voluntat d'enfortir el feble fa esquarterar seguretats, comoditats, dels qui vivien fins aleshores al cantó dominant de la història.

ve de la pàgina anterior

Especial. El balanç serà doncs de 3 aules menys en aquesta xarxa. A l'escola pública se suprimeixen 43 unitats i se n'obren 485 noves, el 86% d'elles (417) són habilitacions provisionals per a un sol curs. De totes aquestes noves aules, només 68 són creacions definitives que faciliten l'estabilitat de les plantilles docents. En aquest sentit, la Federació d'Ensenyament de CC OO va criticar ahir que per primera vegada la conselleria haja separat en l'arranjament escolar de la pública les unitats dels llocs de treball. Per això exigeix que es publiquen les plantilles dels centres que han vist modificades les seues unitats.

S'ACABA EL DISTRICTE ÚNIC

La gran novetat és que la conselleria liquida el districte únic en la baremació introduït pel PP en el curs 2013-14 i hi torna a prevaldre la proximitat del domicili o del lloc de treball dels pares al centre escolar, fins a 10 punts. A més, es redueix la capacitat dels col·legis d'influir en l'elecció de les famílies en eliminar-se tant el punt per antic alumne com el de circumstància específica triada pel centre. També és important saber que per primera vegada en l'elecció de col·legis i instituts públics i concertats ja no es penalitzarà les famílies que no obtinguen plaça en el centre triat en primera opció. Els escolars concorreran en igualtat de condicions a

totes les places dels 10 col·legis que poden sol·licitar, doncs se'ls baremarà en cadascun dels casos. Fins ara els alumnes sense puntuació suficient per a entrar en el col·legi desitjat en primer lloc només podien optar a les places sobrants dels centres que havien seleccionat en segona i successives opcions. És a dir que, encara que tingueren més punts, a l'hora d'aconseguir una plaça en el centre marcat en segon o tercer lloc, estaven per darrere dels que havien triat primer aquest col·legi com a primera opció.

SANT GREGORI I LA PLUJA

text REDACCI

Va ploure tota la nit sobre Benicarló i el seu terme municipal.

Ho feia també a les nou del matí, però l'aigua no va impedir que els Amics Sant Gregori de Benicarló li enfundaren un xubasquer al sant i iniciaren la romeria des de l'església de Sant Bertomeu fins a l'ermita on se'l venera durant tot l'any. El van acompanyar, com és tradició, centenars de benicarlandos que, armats amb paraigües, no van dubtar a recórrer el camí per a demanar a Sant Gregori la protecció necessària contra les plagues del camp. Es complia així una tradició centenària que comptava amb tots i cadascun dels elements necessaris perquè la festa fóra completa, malgrat la pluja. Així, les paperines de romer van lluir enganxades a la roba després de repartir-se a la sortida de l'església pels Amics de Sant Gregori. Els caminants van ser també obsequiats a meitat camí amb una altra paperina de confits, dolç que tradicionalment els nuvis regalaven als seus estimades amb motiu d'aquesta festivitat. A l'arribar a l'ermita, es va celebrar la missa en honor al sant, suspentent-se l'ofici de campanya per a traslladar-lo a l'interior del temple.

Ja al migdia, es cuinaven les paelles per als assistents, que comptaven amb l'ajuda de la corporació municipal. Als comandaments d'una d'elles estava l'alcaldessa del municipi, Xaro Miralles. Les primeres que van eixir dels fogons van ser dutes a les residències de la tercera edat i el menjador social. A meitat tarde, el sant tornava de nou a la població acompanyat dels benicarlandos, després de passar una jornada en el camp.

Jornades de Portes Obertes al CIPFP Benicarló

text i fotos CIPFP

El Centre Integrat Públic de Formació Professional Benicarló, els dies 3 i 4 de maig, va obrir les portes per donar-se a conèixer com a centre d'FP que és, i explicar què fem, com ho fem i quines instal·lacions tenim, a tots els que ens van voler visitar.

La fórmula triada per a les Jornades va ser una combinació de tallers, xerrades i visites guiades. Al matins, el taller d'agrària, soldadura i una Masterclass de café a càrrec de Cafés BO, anaven dirigits a alumnat dels IES que ens van voler visitar, com l'IES Ramón Cid i l'IES Alfred Ayza de Peñíscola. Per les vesprades, amb sis interessants xerrades obertes al públic en general, oferides per professionals dels sectors als quals pertanyen els nostres estudis. Un programa de luxe amb Yolanda Sanahuja, delegada de l'Associació de Celíacs de la Comunitat Valenciana (ACECOVA), Francisco Ribera, director del "Gran Hotel Peñíscola", Mariano Bueno, expert en agricultura ecològica, els professors César Luna i José Manuel Luna, presentant un projecte d'innovació educativa de cotxes ecològics, Alberto Durán i Andreas Gimborn de Eurosolarnet SL i María José Mateo i Juan Callejas de l'empresa SIMON.

Les Jornades van acabar però les portes del CIPFP Benicarló seguiran estant obertes a tots i a totes els que vulguen visitar les seues instal·lacions i conèixer la seua oferta formativa tant de cicles formatius d'FP com de cursos del SERVEF.

**La Veu de Benicarló
20 anys, 100 còmics**

LA VEU DE BENICARL

**20 ANYS, 100
C MICS**

per XAVI BURRIEL

A LA VENDA A LA LLIBRERÍA
GR"VOL

UN CIUDADÀ EXEMPLAR

text|GNACIO O'CONNOR

Un ciudadà exemplar camine concentrat pels carrers de Benicarló. “Hola señora Paquita, qué tal señor Vicent”. Saluda afable una parella octogenària, quasi com si un ressort l’obligara a canviar 125 músculs del seu cos per tal de quedar bé. No li cauen especialment simpàtics però això és igual, dos vots poden marcar la diferència, pensa. No fa massa bona hora, tot i així a la concentració no ha faltat ningú.

Un ciudadà exemplar desconeix, suposem, que en l’últim sexenni l’educació concertada ha sofert un increment pressupostari de 7575 milions, sí, milions d’euros; mentre el pressupost global en educació es reduïa en 6433 milions d’euros.

Un ciudadà exemplar, segurament, tampoc sap que l’escola concertada suposa una despesa, segons dades de l’OCU, un 70% majors que l’educació pública.

Un ciudadà exemplar, m’atreviria a dir, podria entendre que un concert es dona a una empresa privada quan l’Estat no pot donar una solució pública, per manca de recursos, a un problema, necessitat o servei.

“Y qué, yo tengo derecho a decidir”

Un ciudadà exemplar podria recordar com a Benicarló hem tingut dos escoles públiques impartint docència en unes condicions deplorables mentre altres (altra) es podia permetre fer una ampliació (amb els diners de qui?)

Un ciudadà exemplar, em temo, ja sap tot açò, “Y qué, yo tengo derecho a decidir”. Ja sap per a qui s’ha tallat sempre el bacallà. Sap que perdre una mica el privilegi

permetrà obrir més de 400 noves aules a l’escola pública.

A un ciudadà exemplar no li surten les paraules amb les quals explicar que no vol que la seua canalla s’entremescle en una bombolla de llengües i confessions. “Y qué, yo tengo derecho a decidir”. De la mateixa forma que se li fa un nus a la gola quan voldria cridar als quatre vents que l’escolarització en el nostre idioma ens retorna a la aldea. “Y qué, yo tengo derecho a decidir”. Però sí que se sent ben orgullós de contar en els dits d’una mà els Mohammed que tenen els xiquets a classe. “Y qué, yo tengo derecho a decidir”.

Si es que ja se sap. *Todo tiempo pasado fue mejor.*

Copisteria-Llibreria

GRÉVOL

-Còpies de tot tipus i tamanys
-Llibreria General i Musical
-Papereria

Sant Blai, 2. Benicarló (12580)
Tel.: 964 475 698
e-mail: lc1grevol@telefonica.net
www.copisteriagrevol.com

Setrill 25 Aniversari

text i fotos SETRILL

Es van encetar els actes del 25 aniversari amb la presentació del llibre "Els ponts trencats" de Manuel Milián Mestre. Llibre farcit de situacions i vivències personals de l'autor fonamental per a entendre un poc més la transició espanyola i l'etapa posterior fins arribar als nostres dies, on destaca la problemàtica Catalunya-Espanya. Xarrada-col·loqui interessants davant nombrós públic que no es va quedar indiferent davant la paraula fàcil i ben documentada de l'autor. Tot un èxit de sessió, de llibre i de conferenciant. Encara que com sempre, per a gustos... els colors. Gràcies, Manolo i enhorabona per la teua dedicació i el treball ben fet.

Josep San Abdon, escriptor i crític literari va fer una magnífica presentació de la persona convidada.

El Setrill i la Marxa Benicarló - Morella també van ser solidaris amb Creu Roja Benicarló: 120 litres de llet, 10 litres d'oli i 20 pots de tomaca fregida.

Campanya de sensibilització 'Posa't el cinturó'

text REDACCI

Les activitats del Mes dedicat a les persones amb diversitat funcional s'han centrat esta setmana en la campanya 'Posa't el cinturó', una iniciativa de Cocemfe Maestrat amb la col·laboració de la Policia Local de Benicarló per tal de sensibilitzar els conductors de la importància de portar el cinturó de seguretat.

Amb el lema 'No canvis de rodes. Utilitza el cinturó de seguretat', els membres de Cocemfe Maestrat, acompanyats dels agents de la Policia Local de Benicarló, han estat durant el matí aturant els vehicles en l'encreuament entre el carrer de lecla i el carrer de César Cataldo per tal de sensibilitzar els conductors de la importància de portar el cinturó de seguretat. Els representants de l'associació han repartit material didàctic i han informat els conductors de les conseqüències de no portar el cinturó de seguretat.

La campanya forma part dels actes organitzats amb motiu del Mes dedicat a les persones amb diversitat funcional, que inclou xarrades, tallers, demostracions de teràpies, representacions teatrals i la IX Jornada d'Esports Adaptats, que tindrà lloc dimecres 18 de maig.

TIRAR ENDAVANT AMB VISIÓ POSITIVA

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABD N

FRANCESC BODÍ.

La passejadora de gossos.

Edicions Bromera. Alzira. 2016.

Premi "Ciutat de València" 2015.

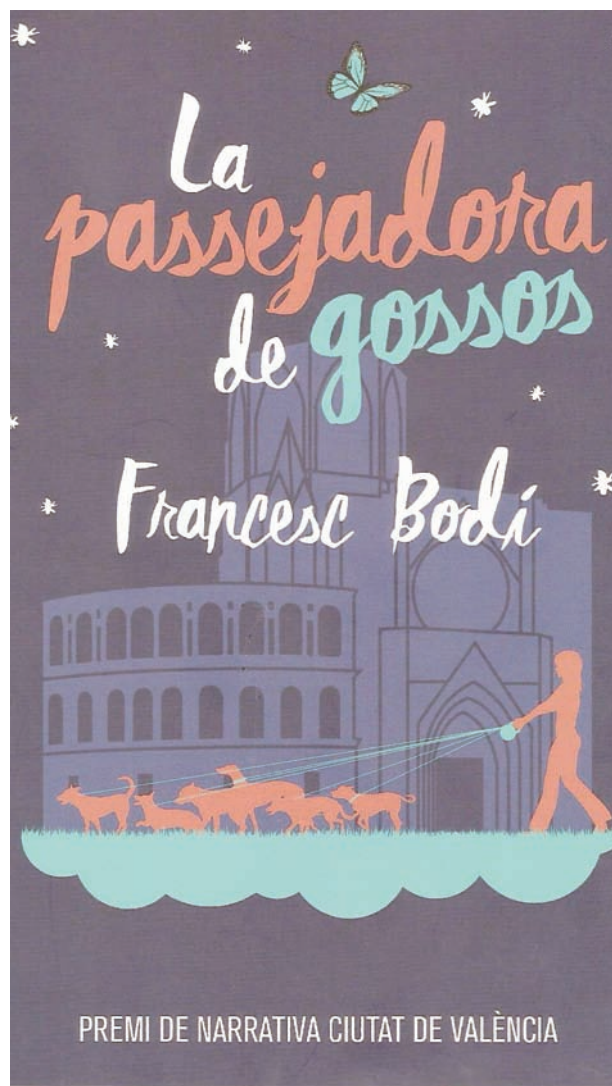
La passejadora de gossos, novel·la amb la que Francesc Bodí va guanyar el Premi "Ciutat de València" 2015, està ambientada en la València posterior a l'esclat de la bombolla immobiliària.

La novel·la està contada des del punt de vista d'una dona, Manela, una jove estudiant de filosofia, que per pagar-se la carrera es dedica a passejar gossos, la qual cosa li permet entrar en contacte amb els seus propietaris, i conèixer els seus problemes vitals, això ens porta a un dels temes preferits de l'autor, les crisis vitals, que ja havia explorat en novel·les anteriors com *L'infidel* o *El soroll de la resta*. Aquesta vegada la crisi vital afecta a diverses persones i és conseqüència de diverses circumstàncies, crisis en les relacions amoroses, problemes derivats de la crisi econòmica, insatisfacció professional...

Com en les novel·les a les que hem fet referència abans, l'amor és una de les causes de la crisi existencial dels personatges, la pròpia narradora pateix una crisi de parella. Nora, la veïna de baix, ha estat abandonada pel seu marit, i es queda amb un fill discapacitat i una hipoteca per pagar. La notària es transforma gràcies a la seua relació amb el banquer. La soledat de la vellesa que pateixen el senyor Alegre i la senyora Aurèlia té en la seua entranyable relació un bon motiu per a seguir vivint.

Francesc Bodí és professor de Filosofia en un institut, i és en aquesta novel·la on es veu més clara la petjada del seu ofici. Si bé *L'infidel* ja era protagonitzada per un professor d'institut, ací és on apareix més clara la problemàtica de la professió mitjançant la presència de Gonçal, un professor de baixa per depressió, que li explica els conflictes que presenta aquesta professió avui en dia a la jove Manela. Aquesta, per la seua banda, com a estudiant de filosofia dóna suport sovint a les seues reflexions sobre la realitat amb referències als seus coneixements filosòfics.

Manela és un personatge molt vital, molt implicat en els problemes dels demés, que la porten de vegades a organitzar algun embolic per tractar de solucionar els problemes en què viuen immersos els propietaris dels gossos que passeja, que contrasta amb el que li diu de vegades, Ferran, la seua parella, "això no és cosa teua". Ella fa com de psicòloga dels amos dels gossos, com diu al final: "Fa una setmana que no els passege i ja els trobe

a faltar. Als gossos i als amos. De fet, a hores d'ara no sé a qui he passejat més." Aquest personatge està molt ben traçat destacant la visió sempre positiva que té de les coses.

Si el final de *El soroll de la resta* quedava obert plantejant-nos si era possible fugir de la realitat que ens envolta, però amb unes perspectives prou pessimistes. *La passejadora de gossos* presenta un final més optimista, però tal vegada això ve de tocar més de peus a terra, potser no cal plantejar-nos canvis molt revolucionaris sinó anar canviant allò que és possible cada dia en les nostres vides i tirar endavant.

La passejadora de gossos està narrada amb un estil àgil i clar, amb una acurada utilització del llenguatge, característiques en les que excel·leix l'autor. Tendresa, reflexió de la realitat, visió crítica del moment i personatges davant moments crucials de la seua vida, fan d'aquesta novel·la una lectura molt recomanable.

L'IES JOAN COROMINES A LA XXVII OLIMPIADA MATEMÀTICA

text IES JC

Álvaro Serrano Juan classificat per la fase autonòmica
El passat dissabte, 7 de maig, 15 alumnes de 2n, 3r i 4t d'ESO de l'IES Joan Corominés van participar en la XXVII Olimpíada Matemàtica, a la província de Castelló, que enguany es celebrava en les instal·lacions de l'IES Botànic Cavanilles de la Vall d'Uixó.

Al llarg del matí i de la vesprada van resoldre una sèrie de problemes que ficaven a prova la seva capacitat per al raonament matemàtic, bé de manera individual o formant part d'un equip que estava compost per 4 o 5 alumnes de diferents centres educatius de la província.

En la competició van participar vora 450 alumnes de 50 centres educatius; distribuïts en tres categories: tercer cicle de primària (100), primer cicle de secundària (225) i segon cicle de secundària (125).

Al final de la vesprada es va fer entrega dels diplomes participatius i dels premis. L'alumne Álvaro Serrano Juan, de 2ESO, va quedar 4t classificat en la seva categoria i representarà la província de Castelló a la fase autonòmica que es durà a terme a Alacant l'últim cap de setmana d'aquest mes de maig. Enhorabona, Álvaro!

EL PETIT FESTIVAL, MOLT GRAN

text REDACCI

Benicarló acollia el passat cap de setmana la segona edició del Petit Festival. Divendres dia 6, en diversos espais del centre de Benicarló, arrancava la proposta. En primer lloc, a les 20.00 hores, actuava, des del balcó de l'Edifici Gòtic, Gema Vañó, Gem. Una hora després, a les 21.00 hores, des de la plaça del Mercat Vell, era el torn per a Oriol Mula. I finalment, a les 00.00 hores actuava el guanyador, Pep Mirambell, des de l'entrada del Mercat Central de Benicarló.

Ja dissabte, els actes es traslladaven a la plaça dels Mestres del Temple. Obria foc Joan Colomo, al que seguien Clara Andrés, Álvaro Ruiz i El Manin. A les 21.00 h, l'auditori acollia l'actuació de Pau Alabajos i Cesk Freixas. A les 23h. de nou a la plaça dels Mestres del Temple, eren Ferran Exceso i El Kanka el encarregats de tancar la jornada. Diumenge, el II

Festival de cançó d'autor de Benicarló es tancava amb l'actuació d'Oscárboles i d'Antonio Ruiz al port esportiu. Cal recordar que en el concurs han participat fins a 38 cantautors cantant en català, èuscar, asturleonés, aragonés i occità.

Brillant participació del CEIP Marqués de Benicarló a l'Olimpiada Matemàtica 2016

text i foto CEIP MB

El nostre col·legi ha participat a la fase provincial de l'Olimpiada Matemàtica 2016 amb sis alumnes de 5è i 6è de Primària.

I estem d'enhorabona, perquè la nostra alumna Alba García Arnedo va quedar la nº 10 de la província, i com a suplent per a la Fase Autonòmica. Un fabulós resultat si tenim en compte que es presentaven 102 participants de Primària.

Les proves es van celebrar el passat dissabte 7 de maig al IES Botànic Cavanilles de la Vall d'Uixò, que va comptar amb una participació de quasi 500 alumnes entre Primària i Secundària de tota la província de Castelló.

Les proves a que es van sotmetre Alejandra, Jesús, Irene, Robert, Alba i Anna foren proves de camp en equip, proves de relleus amb cronòmetre i proves individuals. Es divertiren molt i els agradaria repetir l'experiència; continuant així amb la tradició matemàtica del nostre centre que ha participat en moltes ocasions.

En definitiva, un resultat fantàstic i engrescador per a seguir en properes edicions!

EXCURSIÓ D'INFANTIL 3 ANYS DEL CEIP MARQUÉS DE BENICARLÓ

text i fotos CEIP MB

Divendres 6 de maig, els alumnes de 3 anys del CEIP Marqués de Benicarló, vam anar d'excursió a la granja escola Mas d'En Joan de Peníscola.

Tots junts vam poder gaudir d'una jornada de convivència, en un entorn natural, plena d'activitats, on vam observar i aprendre molt sobre els animals i estris antics que els nostres avantpassats utilitzaven al camp. Vam fer moltes activitats: fer galetes, una volta en carro, donar de menjar als animals, i dinarem tots junts. Ens ho vam passar genial! Va ser un dia molt didàctic i divertit.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Me n'alegro molt que gràcies a l'esforç de persones com Raül Resino Benicarló haja esdevingut, sense cap mena de dubte, la capital gastronòmica de la comarca. Ui, ui, ui, què faran els del PP d'algun poble si se n'assabenten? Convocaran una roda de premsa demanant explicacions als restauradors d'ací perquè no se'n van tots en camarà a muntar el seu establiment Aigualiva enllà? Segur que, mire que li dic, és possible que no diguen res, però tinga per cert que ells no vindran a Benicarló a fer cap gasto, que s'estimaran més xuplar un cap de llagostí congelat abans que deixar-se un duro a casa nostra assaborint les més delicioses menges als més raonables preus. Són així, si en algun moment el món no gira al seu voltant és, sens dubte, perquè algun cosa no funciona bé, perquè per llei natural totes les coses bones de l'univers han estat concedides per Nostre Senyor, sota la intercessió de sant Sebastià, al trosset de cel per antonomàsia.

Feta aquesta trobo que oportuna introducció vull dir-li, senyora Garcia, que em sembla magnífic el reportatge del tema de la setmana. Jo no sabia ni que existia el restaurant aquest ni m'havia plantejat mai que es poguera fer cuina d'autor (es diu així, no?) amb una juliola. I que el restaurant d'aquest jove treballa sobretot amb productes del terreny em sembla fabulós.

Com fabulós em sembla, per ben dibuixat i per l'originalitat del tractament del tema, el còmic de Xavier Burriel. Quina rissa. Lo PGOU sí que es veu que és una cosa que estava

morta i ara, aquests que han entrat a l'Ajuntament, volen fer-lo ressuscitar. El final de la historieta amb el zombi del pla general pegant-li un mos al pobre ninotet nostre és genial. Endavant!

També veig que a les escoles del poble hi ha moviment. No parlo del moviment per la retirada d'una línia a la Consolació, no, que també. Veig que els mestres dels nostres col·legis tenen ganes d'innovar, de fomentar valors cooperatius que es el mateix que dir solidaris i això, crega'm, és una gran inversió de futur. Xiquets més grans que acompanyen en les lectures xiquets més menuts. Molt, molt bona idea.

De la qüestió de la pèrdua de la línia a les mongetes suposo que en deuen parlar abastament en aquesta mateixa revista. Jo ja li ho he dit moltes vegades. Els números són molt tossuts. Quan es va apostar per construir un nou col·legi a Benicarló, s'havia de tindre clar que o es permetien classes per sota de les ràtios establertes o s'havia de suprimir alguna línia. Sempre li he dit que a la llarga la «víctima» acabarà sent el Mestre Catalán perquè, estic segur, la congregació de la mare Molas i Vallvé deu tindre prou força on siga i mane qui mane per a tot allò que convinga. Dec estar mig bobo (o bobo del tot) perquè no he entès mai això dels «concerts». Si vosté vol una escola on s'ensenyen uns «valors cristians», doncs pague-se-la, no?

En fi. Espero també que el reportatge amb sant Gregori amb impermeable siga dels bons. Sé que se n'ha fet molta mofa a les xarxes socials, però no podem permetre que es banye la imatge i que qualsevol corc que haja anat a una escola pública se'ns acabe menjant al "protector especial de nuestro territorio".

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

Límits de velocitat

No sabem de quina manera s'ha de dir o com fer que se senta millor perquè a vore si d'una vegada al departament de Cultura es fiquen les piles i quan programen alguna mena de concurs, el que siga, ho fan amb prou temps d'antelació perquè la gent tinga, primer, temps d'assabentar-se, i, segon, temps de realitzar el que convoquen. Pel que sembla no n'aprenen ni encara que els traguem ací i els fiquem una mica a caldo de gatet. Si amb els premis de dibuix primer i amb els de contes del Carmen Segura després, una mica més i fan convocatòria, redacció i resolució... quasi al mateix temps, amb el de fotografia de festes han tirat pel dret i han continuat igual. Convoquen el premi als mitjans i a la pàgina web de l'Ajuntament el dia 5, dijous, amb cap de setmana pel mig, i tanquen el termini de presentació l'11, dimecres. Ni quatre dies hàbils per assabentar-se del concurs! I no diguem que el premi el donen el 12, al dia següent! Segurament en aquest poble la gent que es presenta als concursos que programa el nostre Il·lustríssim deuen ser superdibuixants, superescrivrecontes, o superfotògrafs, atesa la velocitat amb què els toca treballar. Tot el contrari del que fa el departament del regidor del tros de fusta, que sembla l'arrossega sense fe des del primer dia. En fi, que entre que a la gent li toca anar a la velocitat de la

Ah! ¡Que solo es "pública y laica"! Qué nivel tiene el beaterío local!

Tradueix-ho del espanyol

llum i el jurat igual, ells van a pas de tortuga, sense voler ofendre l'animalet que no té culpa per ser el seu pas natural. La propera vegada que vegem que ho tornen a fer us assegurem que demanarem al nostre dibuixant de capçalera Xavi Burriel que ens faça un caricatura de tota questa colla, com es feia antigament, amb les orelles de burro plantificades al cap i de cara a la paret.

Marching in the rain

Ha quedat bé l'anorac de Sant Gregori, no? No sabem si era dels xinos o què però tenim la sensació que qui el va triar no va mirar la talla. A vore, la foto és la foto, i a nosaltres ens sembla que li ve una mica massa gran. En fi, que li devien aplicar a aquella màxima del preu per preu, sabata grossa, i així tot quedava ben tapat. A no ser que fóra el primer que van trobar. Clar, com per a sants encara no han fet tallatge... De totes maneres, devia estar avisat l'home, perquè la

vespra, el diumenge, a València també van haver de traure a passejar la Geperudeta amb impermeable.

Con la iglesia hemos topado

Vinga, que aquesta setmana anem per aquesta cosa de l'educació pública, tan denigrada per molts sectors de la dreita beata més carca i recalcitrant. No va l'altre dia i ens alcem amb la catàstrofe que a l'escola concertada de les mongetes benicarlandes els lleven una línia per no acomplir la ràtio de l'alumnat. I quina n'han volgut muntar! Des de posar una pancarta dient que els volien tancar l'escola (que nosaltres sapiguem és només una unitat d'infantil, no?) fins a escrits a la premsa indicant quasi, quasi, que las *hordas bolcheviques* ens ataquen i ens volen furtar les tradicions. I si no us ho creieu, tot i que qui ens llig sap que no tenim per costum dir troles (tot i que les edulcorem), ací us ensenym el titular del diari que ho testifica. Resa

ve de la p gina anterior

així, i mai millor dit, el president provincial de la Concapa, Confederació d'Escoles catòliques, en referència a la decisió de Conselleria, "de querer imponer una escuela pública y laica. Una cosa que, a su juicio, es propio de un sistema marxista-leninista". I és que al final la cabra sempre busca la muntanya i no poden evitar traure la poteta per dir, com quan encunyava monedes el tio Paco, que ells estan ací *por la gracia de Dios!* Si per ells fóra tornariem tots al nacionalcatolicisme i ens ficarien darrera de l'església tornant a cantar el *Cara al sol!* No és això el que preconitzen els de Democracia Nacional que van de la maneta amb elles... de manifestació? Però no cal embolicar-se tant: la Conselleria del ram no ha fet més que aplicar la llei, com en altres lloc ha tocat fer, ja que els responsables del Partit Popular en educació durant les últimes legislatures no han fet una altra cosa que infringir-la. En educació també. I podem entrar en detalls sobre les ràtios, les plantilles sobredimensionades i l'exigència de contribucions il·legals a les famílies, per exemple. Ara s'han tornat pancarteres!

Més de la mateixa

I no amollem el mos, mireu si estem calentets... Per cert, el que no diuen les escoles concertades és que les retallades que l'anterior conselleria, la del PP, sí que va suprimir unes quantes línies en altres escoles, públiques (per descomptat) i a centenars, que van haver d'augmentar les seues ràtios d'alumnat fins els 30 xiquets, mentre elles no arribaven als 20 per aula. O siga que a la pública l'hem de massificar les aules, mentre, a elles, pobretes meues, que fan una feina tan lloable triant el seu alumnat, els hem de pagar, tota la ciutadania, amb diners públics, mantindre unes ràtios d'alumnat per baix del que marca la llei. Per cert, no les vam vore protestar, ni sortir al carrer, ni

ficar cap pancarta a la porta de casa, ni taure res als mitjans, ni ... quan a l'escola pública els hi van aplicar les retallades que tots coneixem. Quanta hipocresia! Com deien en Fray Lazo. *Semanario anticlerical cortesmente desvergonzado de la República:* «Ni un mal bautizo, ni una mala misa, ni un mal entierro... Pero eso que

quede entre nosotros. ¡Hay que seguir diciendo que España es católica!»

Què farà Marta?

Diuen que de vegades el temps és el nostre millor amic, o enemic (depén...). Així, amb l'enrenou gratuït que han muntat les mongetes de dalt, està clar el dilema que se li presenta a la regidora de Compromís, Marta Escudero: anar-hi o no, aquesta és la qüestió. Està clar que el dia d'autos, ho sabrem. Però, mentrestant, anirà a la manifestació convocada per les monges a la qual s'ha unit amb un gran entusiasme la gent de Democracia Nacional?, es quedarà a casa reflexionant sobre si s'ha equivocat de partit?, es quedarà a casa reflexionant sobre si s'ha equivocat d'escola? En fi, per nosaltres que faça el que vulga. A la vida hem d'aprendre a viure amb les nostres contradiccions... i amb els qui les acompanyen. Tota una invitació a la reflexió!

els tafaners @elstafaners 9 may

Visca Sant Gregori! Amb pluja o sense!

